

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Præstø Fjernvarme a.m.b.a.
OVER Energitilsynet afgørelse af 12. marts 2010
OM E.ON Produktion A/S' anmeldelser af priser.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
SÆTNING Professor, dr.jur. Jens Fejø
I SAGEN Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
Direktør Per Søndergaard

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 stadfæstes.
AFGØRELSE

Præstø Fjernvarme a.m.b.a. v/advokat Søren Storgaard, Advodan Roskilde, (herefter benævnt klager) har ved klage af 9. april 2010 indbragt Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at priserne for leverance af fjernvarme fra E.ON Produktion Danmark A/S (herefter benævnt E.ON) til klager i perioden 2005-2009 havde været anmeldt som foreskrevet, jf. varmemforsyningslovens¹ regler herom. Energitilsynet fandt endvidere, at spørgsmålet om, hvorvidt priserne var ugyldige, alene vedrørte perioderne 1. juli 2006 – 16. juli 2006 (herefter benævnt periode 1) og 1. september 2008 – 7. september 2008 (herefter benævnt periode 2), og at prisernes ugyldighed i de to perioder ikke skulle have prismæssige konsekvenser for E.ON.

Sagens baggrund

E.ON anmodede ved brev af 11. januar 2010 Energitilsynet om at tage stilling til, hvorvidt E.ON' anmeldelse af priser vedrørende selskabets fjernvarmeleverancer til klager var sket i overensstemmelse med varmemforsyningslovens bestemmelser om anmeldelse af priser. Baggrunden for E.ON' henvendelse til

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Energitilsynet var, at E.ON forstod klager således, at klager mente, at klagers betaling for modtagne fjernvarmeleverancer kunne holdes tilbage på baggrund af en formodning om, at E.ON ikke havde anmeldt priserne til Energitilsynet i overensstemmelse med varmemforsyningslovens regler². E.ON forstod endvidere klager således, at klager stillede spørgsmålstegn ved, om E.ON' priser kunne anmeldes af E.ON Danmark A/S som fuldmægtig for E.ON. E.ON anførte i den forbindelse bl.a., at det var selskabets opfattelse, at anmeldelsen af priserne var sket korrekt i henhold til gældende regler, og at såfremt dette ikke var tilfældet, ville der alene kunne opkræves lavere priser i en periode indtil anmeldelse fandt sted. Prisen ville i den mellemliggende periode være under omkostningerne og dermed skabe en underdækning. E.ON anførte endvidere, at selskabet ikke mente, at varmemforsyningsloven var til hinder for, at E.ON' priser blev anmeldt af andre inden for rammerne af dansk rets regler om fuldmagt.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Side 2 af 14

Der er redegjort nærmere for datoerne for E.ON' prisanmeldelser i Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010, jf. nedenfor.

Energitilsynet fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt E.ON havde anmeldt sine priser for sent i perioderne 1 og 2, idet priserne i disse perioder først blev anmeldt efterfølgende. Energitilsynet afgjorde, at priserne derfor var ugyldige i de to perioder, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 3 og 4, samt § 2, stk. 1, og § 4, stk. 4, i anmeldelsesbekendtgørelsen.³ Energitilsynet fandt herefter, at prisernes ugyldighed i de to perioder ikke skulle have prismæssige konsekvenser for E.ON.

Den påklagede afgørelse

Af Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Vores afgørelse

Energitilsynets sekretariat vurderer, at priserne for leverancerne af fjernvarme fra E.ON Produktion Danmark A/S til Præstø Fjernvarme a.m.b.a. i perioden 2005-2009 har været anmeldt som foreskrevet, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, samt § 2, stk. 1 og § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1070 af 4. december 2000 om anmeldelse af priser m.v.

² E.ON har ved brev af 30. juli 2010 til Energiklagenævnet oplyst nævnet om, at klager den 15. juli 2010 indbetalte hovedstolen på betalingen for varme leveret for august 2009 til december 2010, som klager havde tilbageholdt under henvisning til de anfægtede anmeldelser.

³ Bekendtgørelse nr. 1070 af 4. december 2000 om anmeldelse af priser Anmeldelsesbekendtgørelsen er pr. 1. juni 2009 ophævet og erstattet af bekendtgørelse nr. 394 af 25. maj 2009 om anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt produktionsomkostninger til brug for fastsættelse af prislofter (herefter benævnt bekendtgørelse nr. 394).

Spørgsmålet om hvorvidt priserne var ugyldige efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, vedrører efter sekretariatets vurdering alene perioderne 1. juli 2006 - 16. juli 2006 og 1. september 2008 - 7. oktober 2008. Da priserne blev anmeldt henholdsvis den 17. juli 2006 og den 8. oktober 2008 er det sekretariatets vurdering, at de priser, som blev anmeldt de to datoer, og som var anmeldt som gældende i de nævnte perioder, var ugyldige i perioderne, fordi de først blev anmeldt efterfølgende, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 3 og 4, samt § 2, stk. 1 og § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1070 af 4. december 2000 om anmeldelse af priser m.v.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Side 3 af 14

Men sekretariatet vurderer også, at prisernes ugyldighed i de to perioder ikke skal have prismæssige konsekvenser for E.ON Produktion Danmark A/S i denne sag, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Sekretariatet lægger især vægt på, at de to perioder udgjorde uvæsentlige tidsrum set i forhold til de priser, som var anmeldt forud for perioderne, og at E.ON Produktion Danmark A/S for længe siden opgjorde omkostningerne for leverancerne af fjernvarme til Præstø Fjernvarme a.m.b.a. for årene 2006 og 2008, således at ubalancer - som ellers skulle opgøres på ny og indregnes i priserne - allerede er blevet afregnet.

Varmeforsyningsloven regulerer ikke spørgsmålet om manglende betaling for den modtagne fjernvarmeleverance. Spørgsmålet om Præstø Fjernvarme a.m.b.a.'s tilbageholdelse af betalingen for den modtagne fjernvarmeleverance henvises til afgørelse ved de almindelige domstole.

...

Vi konstaterer, at priserne har været anmeldt som foreskrevet i anmeldelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1. Spørgsmålet er alene, fra hvilke tidspunkter priserne var gældende.

Til besvarelsen af spørgsmålet viser oplysningerne i Energitilsynets register følgende prisanmeldelser fra Produktion (tidligere Sydkraft) i perioden 2005-2009 vedrørende leverancerne af fjernvarme til Præstø Fjernvarme:

Tabel 1. Anmeldelserne

Prisen anmeldt gældende fra	Anmeldelse modtaget den	Kr. pr. MWh
01.07.2004	03.05.2004	500,00
01.07.2005	13.06.2005	525,00
01.07.2006	17.07.2006	600,00

01.01.2007	26.02.2007	600,00
01.01.2008	08.02.2008	600,00
01.09.2008	08.10.2008	805,00
01.01.2009	23.02.2009	805,00
01.02.2009	12.03.2009	522,00 *)

*) Samtidig blev anmeldt en pris for januar 2009 på 522,00 kr. pr. MWh

For at få et klart billede af, i hvilke perioder priserne har været gældende, er vi nødt til at fokusere på anmeldelsestidspunkterne, jf. anmeldelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 4. Priserne har været gældende i de perioder, som tabel 2 viser:

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Tabel 2. Priserne har været gældende i følgende perioder

Side 4 af 14

Kr. pr. MWh	Gælder fra den	Til den
500,00	01.07.2004	30.06.2005
525,00	01.07.2005	16.07.2006
600,00	17.07.2006	07.10.2008
805,00	08.10.2008	11.03.2009
522,00	12.03.2009	31.12.2009

Ved at sammenholde tabel 1 og 2 påkalder to perioder sig interesse:

Tabel 3. Sagens spørgsmål: Hvilke priser var gældende i de to perioder?

Fra	Til	Anmeldt pris	Tidligere anmeldt pris
01.07.2006	16.07.2006	600,00	525,00
01.09.2008	07.10.2008	805,00	600,00

Produktion havde i perioden 01.07.2006 - 16.07.2006 faktureret Præstø Fjernvarme med 600,00 kr. pr. MWh, og i perioden 01.09.2008 - 07.10.2008 med 805,00 kr. pr. MWh.

Vores vurdering er, at de opkrævede priser i de to perioder var ugyldige, jf. varmemforsyningslovens § 21 stk. 3 og 4, og anmeldel-

sesbekendtgørelsens § 2, stk. 1 og § 4, stk. 4, fordi de først blev anmeldt efterfølgende. Derimod var priserne gældende fremadrettet fra anmeldelsestidspunktet.

Imidlertid er det også vores vurdering med henvisning til den omtalte kendelse fra Konkurrenceankenævnet vedrørende Svendborg, at ugyldigheden ikke i sig selv kan medføre, at Præstø Fjernvarme a.m.b.a. skal være fritaget for at betale for den modtagne fjernvarme i de to perioder.

Vi mener i den sammenhæng, at der endda bør stilles strengere krav til begrundelsen for, at Præstø Fjernvarme i de to perioder skulle have vederlagsfri fjernvarmelevering, end den i Svendborg sagen, fordi Svendborg sagen blandt andet vedrørte en engangsydelse, mens den foreliggende sag vedrører en løbende ydelse.

En fornyet beregning af det samlede beløb for fjernvarmeleverancerne i de to perioder vil give en underdækning, hvis alternativet til de ugyldige priser er de priser, som var anmeldt forud for perioderne. En sådan underdækning kan Produktion indregne i priserne efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, som en almindelig driftsmæssig underdækning. Priseftersvisningerne for de to år havde små overdækninger.

Derfor er vores vurdering, at prisernes ugyldighed ikke skal have prismæssige konsekvenser for E.ON Produktion Danmark A/S i denne sag. Vores begrundelse er, at de opkrævede priser ikke i beløbsstørrelse har medført urimelige virkninger for Præstø Fjernvarme a.m.b.a. i forhold til de priser, som E.ON Produktion Danmark A/S havde anmeldt forud for de to perioder, og som derfor var gældende i perioderne.

Vi lægger især vægt på, at de to perioder udgjorde uvæsentlige tidsrum, og at Produktion for længe siden opgjorde omkostningerne for leverancerne af fjernvarme til Præstø Fjernvarme a.m.b.a. for årene 2006 og 2008, således at ubalancer - som ellers skulle opgøres på ny og indregnes i priserne - allerede er blevet afregnet. Hertil kommer, at den gældende pris i januar 2009 var på 805,00 kr. pr. MWh, men Produktion opkrævede 522,00 kr. pr. MWh som anmeldt den 12. marts 2009.
[...].”

Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 er vedlagt denne afgørelse som **bilag 1**.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Side 5 af 14

Klagers synspunkter og bemærkninger

Klager finder, at Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 skal ændres således, at ugyldighedsperioderne vedrørende E.ON' prisanmeldelser får prismæssige og økonomiske konsekvenser for E.ON. Klager finder derfor, at Energiklagenævnet bør afgøre, at priserne i ugyldighedsperioderne skal sættes ned. Til støtte herfor har klager navnlig anført følgende:

- Da ugyldighed bevirker, at fjernvarmeleverandøren ikke kan støtte ret på ikke-anmeldte priser, bør det forhold, at der alene er tale om en forholdsvis kort periode, ikke medføre, at konsekvenserne af ugyldighed tilsidesættes.
- Klager er i et vist omfang indforstået med at skulle betale for leveret varme. Klager er imidlertid ikke indforstået med at betale en pris, der er højere end den af E.ON på gyldig vis anmeldte.
- Siden år 2006 har E.ON konsekvent anmeldt MW-priserne gældende for klager for sent i henhold til varmforsyningslovens anmeldelsesfrister, hvorved E.ON har gjort det til selskabets praksis at anmelde priserne for sent. Dette medfører i realiteten, at E.ON anmelder med tilbagevirkende kraft, hvilket er i strid med varmforsyningsloven. En sådan praksis burde have konsekvenser, da varmforsyningslovens anmeldelsesfrister ellers blot kommer til at fremstå som vejledende retningslinjer og ikke som en retlig regulering.
- Energitilsynet har i den påklagede afgørelse lagt til grund, at E.ON anmelder priser årligt. Dette er ikke korrekt, da E.ON anmelder priserne månedsvis. Dette fremgår af E.ON' brev af 23. november 2009 til klager, hvoraf tillige fremgår, at E.ON altid anmelder priser, efter at disse er trådt i kraft overfor kunderne.
- I forbindelse med sagens behandling ved Energitilsynet anmodede klager Energitilsynet om at få oplyst alle dato for E.ON' prisanmeldelser i perioden 2006-2009. Energitilsynet har imidlertid alene oplyst en dato for hvert år, hvilket ikke stemmer ens med E.ON' oplysninger om, at anmeldelserne bliver foretaget månedsvis. Anmeldelsesdatoerne, der fremgår af tabel 1 i den påklagede afgørelse, svarer ikke til de anmeldelsesdatoer, som E.ON har fremlagt over for klager, og som klager har fremlagt overfor Energitilsynet.
- Ved Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008 (j.nr. 21-584) vedrørende en klage over Hashøj Kraftvarmforsynings forhøjelse af den faste afgift overfor Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Århus

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Side 6 af 14

Universitet tog nævnet ikke stilling til størrelsen af betalingen for den leverede ydelse i tiden fra forhøjelsen af afgiften og frem til anmeldelsen. Afgørelsen støtter klagers synspunkt om, at priserne i ugyldighedsperioderne skal nedsættes. Prisen for levering af varme kan ikke udgøre mere end den pris, som er gyldig anmeldt.

E.ON' synspunkter og bemærkninger

E.ON finder, at Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 skal stadfæstes. Til støtte herfor har E.ON navnlig anført følgende:

- I den påklagede afgørelse henviser Energitilsynet til Konkurrenceankenævnets afgørelse af 13. juni 1991 vedrørende Svendborg Kommune. Denne praksis fremstår som opretholdt af Energiklagenævnet i nævnets afgørelse af 3. marts 2009 (j.nr. 21-584), hvor nævnets bemærkede, at varmekøberen havde en modtaget en ydelse, som køberen måtte have været klar over, at der måtte forventes betaling for.
- E.ON har ikke konsekvent anmeldt sine priser for sent.
- Hvis man fulgte klagers opfattelse, ville det medføre, at fjernvarmepri-
serne i en periode har været for lave i forhold til omkostningerne. Denne underdækning vil indregnes i priserne på normalvis og dermed være neutral for såvel varmesælger som varmekøber. Der vil alene være en likviditetsmæssig effekt, idet klager vil have haft kredit i den periode, hvor priserne efter klagers opfattelse ikke har været anmeldt efter varmforsyningslovens regler. Kreditten finansieres via E.ON' normale finansieringsveje, herunder bl.a. kassekredit, og den rentekomkostning, som udløses af, at klager har betalt for lidt for varmen i en periode, indgår ligeledes i den varmeprismæssige økonomi for varmeproduktionsanlægget. Her vil den prismæssige effekt ligeledes være neutral, hvorfor Energitilsynet med rette har afgjort, at der ikke er grundlag for prismæssige konsekvenser.
- Der er ikke hjemmel til, at Energitilsynet kan pålægges at kræve ændring af varmepriserne i perioder tilbage i tid. Dette følger af praksis og der henvises i den forbindelse til Energiklagenævnet afgørelse af 25. juli 2001 vedrørende I/S Skive Fjernvarme (Energiklagenævnets j.nr. 97-2311-0014).

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Side 7 af 14

Energitilsynets udtalelse til sagen

Energitilsynet finder, at afgørelsen af 12. marts 2010 skal stadfæstes. Energitilsynet henviser i den forbindelse til afgørelsen af 12. marts 2010 og udtaler herefter navnlig følgende:

- For så vidt angår klagers bemærkninger om, at E.ON konsekvent anmelder sine priser for sent, har Energitilsynet fundet, at der alene er tale om perioder af uvæsentlige tidsrum i forhold til de tidligere anmeldte priser.
- Priserne har været anmeldt som foreskrevet i § 2, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen. Ugyldighed kan ikke medføre, at klager fritages for at betale for varmeleverancerne i de to perioder. De opkrævede priser har endvidere ikke i beløbsstørrelsen medført urimelige virkninger for klager i forhold til de priser, som E.ON havde anmeldt forud for de to perioder, og som derfor var gældende i de to perioder.
- Energitilsynet har ikke lagt til grund, at E.ON anmelder priserne årligt. Energitilsynet har til brug for sagens behandling fundet de månedlige anmeldelser fra 2006-2009, som har betydning for sagen, frem. Det vil sige de anmeldelser, hvor der anmeldes prisændringer.
- E.ON anmelder priserne for fjernvarmen fra kraftvarmeanlæggene hver måned på samleskemaer.
- E.ON' prisansmeldelser for december 2006, december 2007 og december 2008 viser priserne for december månederne samt en oversigt over de tidligere anmeldte priser for hver måned i året.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH -EKN

Side 8 af 14

Retsgrundlaget

Varmeforsyningsloven regulerer i lovens kapitel 4 priser og betingelser for levering af bl.a. fjernvarme. Lovens § 21, stk. 1, og stk. 3, foreskriver, at tariffer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet, og at tariffer, der ikke er anmeldt som foreskrevet, er ugyldige. Af lovens § 21 fremgår følgende:

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan

bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

...

[...]”.

De nærmere regler om anmeldelse af tariffer er reguleret i bekendtgørelse nr. 394. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 1. juni 2009. Af bekendtgørelsens § 9 fremgår følgende vedrørende bekendtgørelsens ikrafttræden:

”[...]

§ 9. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juni 2009 og gælder for anmeldelser, der foretages til Energitilsynet på denne dato eller senere.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 3, stk. 4, gælder for anmeldelse af priseftervisninger for regnskabsår, der påbegyndes den 1. juni 2009 eller senere.

Stk. 3. Samtidig med ikrafttrædelsen af denne bekendtgørelse ophæves bekendtgørelse nr. 1070 af 4. december 2000 om regler for anmeldelse af priser, omkostningsfordeling og andre betingelser for transport og levering af fjernvarme samt hel eller delvis salg af ejerandele i varmemforsyningsvirksomheder.

[...]”.

Denne sag angår E.ON’ prisanmeldelser, der ligger før den 1. juni 2009. Det er således den tidligere gældende anmeldelsesbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 1070, der finder anvendelse i denne sag. Af bekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i bl.a. varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, fremgår bl.a. følgende:

”[...]

§ 1. Anmeldelsespligten efter denne bekendtgørelse påhviler kollektive varmemforsyningsanlæg, jf. § 2 i lov om varmemforsyning, samt industrivirksomheder, kraftvarmeverker med en eleffekt over 25 MW og geotermiske anlæg m.v., som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas.

§ 2. Anmeldelsespligten omfatter de i § 1 nævnte anlægs, virksomheders og værkers tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas.

Stk. 2. Anmeldelsespligten omfatter tillige regnskaber, budgetter og andre oplysninger til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i lovens § 20 a nævnte indtægtsrammer, jf. lovens § 22.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Side 9 af 14

[...]

§ 4. Anmeldelse af de i § 1 nævnte anlægs, virksomheders og værkers tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser skal ske inden 30 dage efter disses fastsættelse eller vedtagelse dog senest samtidig med, at tarifferne eller betingelserne træder i kraft.

Stk. 2. Samtidig med anmeldelse efter stk. 1, skal grundlaget for fastsættelsen af tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser anmeldes.

Stk. 3. De anmeldte tariffer, omkostningsfordelinger og andre betingelser fremlægges i Energitilsynets offentligt tilgængelige register.

Stk. 4. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter § 2, stk. 1, er ugyldige.

[...]

§ 6. Med bøde straffes, jf. lovens § 34, stk. 2,

- 1) tilsidesættelse af anmeldelsespligt efter denne bekendtgørelse,
- 2) meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller opgørelser efter denne bekendtgørelse.

...

[...]”.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Side 10 af 14

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har ved afgørelse af 3. marts 2008 (j.nr. 21-584) behandlet en klage fra Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet ved Århus Universitet over Hashøj Kraftvarmeforsynings anmeldelse af takster den 31. juli 2001.

Ved den påklagede afgørelse fandt Energitilsynet, at Hashøj Kraftvarmeforsyning havde anmeldt sine takster for perioden fra den 1. august 2001 til den 26. juni 2002 behørigt. Energiklagenævnet ændrede Energitilsynets afgørelse således, at den anmeldte forhøjelse af den faste afgift i perioden var ugyldig med den virkning, at Hashøj Kraftvarmeforsyning alene kunne opkræve den tidligere anmeldte faste tarif.

Energiklagenævnet genoptog ved afgørelse af 3. maj 2010 (j.nr. 1021-258) afgørelsen af 3. marts 2008 (j.nr. 21-584). Ved afgørelse af 1. december 2010 fastholdt Energiklagenævnet afgørelsen af 3. marts 2008. Af Energiklagenævnets begrundelse for afgørelse af 1. december 2010 (j.nr. 1021-10-5) fremgår følgende vedrørende retsvirkningen af ugyldighed:

”[...]

Med hensyn til retsvirkningen af ugyldighed bemærker Energiklagenævnet følgende:

Energiklagenævnet finder, at formålet med bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, om krav om anmeldelse af tariff-fer m.v. som gyldighedsbetingelse, tager sigte på at sikre, at Energitilsynet som tilsynsmyndighed løbende har det fornødne data-grundlag for dets tilsyn med priser og vilkår for fjernvarmeleve-ring. Ved den tidligere gældende monopollov⁴ var det påbudt, at visse aftaler skulle anmeldes til Monopoltilsynet inden for en kortere frist. De anmeldte aftaler blev fremlagt i et offentligt tilgængeligt register. Retsvirkningen af manglende overholdelse af anmeldelsespligten efter monopolloven var ligeledes ugyldighed, hvorved det i denne lov blev forstået, at aftalen ikke *”kunne gøre krav på beskyttelse ved domstolene”*⁵, det vil sige, at aftalen ikke var bindende og ikke kunne håndhæves. Modellen med anmeldelsespligt og offentlighed i form af fremlæggelse i et offentligt tilgængeligt register er videreført i den første sektorlovgivning på energiområdet: den første elforsyningslov fra 1976, hvor der også var et pristilsyn, nu Energitilsynet. Anmeldelsespligten mv. blev efterfølgende videreført i den første varmemforsyningslov fra 1979 og består fortsat i den gældende varmemforsyningslovs § 21, stk. 3

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Side 11 af 14

Energiklagenævnet lægger til grund, at den tidligere anmeldte faste afgift udgjorde 30.000 kr.

Ved prisanmeldelsen med ikrafttræden den 1. august 2001 skete en omlægning af tariffene, der for Forskningscenter Flakkebjerg (DJF) betød en tidobling af den faste afgift: Fra 30.000 kr. til 300.000 kr. Der var således tale om en væsentlig forhøjelse af tariffen.

Henset hertil, og da tariffen på 300.000 kr. ikke har været behørigt anmeldt før den 2. juli 2002 og dermed i en længere periode efter det tilsigtede tidspunkt for ikrafttræden den 1. august 2001, finder Energiklagenævnet, at retsvirkningen af ugyldighed i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, - i hvert fald under disse omstændigheder – bør være, at Hashøj Kraftvarmemforsyning A.m.b.a. først kan gøre tarifforhøjelsen gældende over for Forsk-

⁴ Se lov nr. 102 af 31. marts 1955 om tilsyn med monopoler og konkurrencebegrænsninger med senere ændringer.

⁵ Monopollovens § 8.

ningscenter Flakkebjerg (DJF) fra tidspunktet for behørig anmeldelse, det vil sige fra og med den 2. juli 2002.

Ved Energiklagenævnets afgørelse i sagen er der ikke taget stilling til parternes eventuelle økonomiske mellemværende som følge af muligvis for meget betalt fast afgift i ovennævnte tidsrum, herunder de forskellige civilretlige synspunkter, der kan gøres gældende i den forbindelse.

På denne baggrund fastholdes Energiklagenævnets tidligere afgørelse i sagen, som nedenfor anført.
[...].”

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Energiklagenævnets afgørelser er offentliggjorte på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk.

Side 12 af 14

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Det fremgår af varmemforsyningslovens § 21, stk. 1, at tariffer skal anmeldes til Energitilsynet. Det fremgår videre af lovens § 21, stk. 3, at tariffer, der ikke er anmeldt som foreskrevet i bestemmelsen i stk. 1, er ugyldige. Anmeldelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1, bestemmer, at anmeldelsen skal ske inden 30 dage efter tariffernes fastlæggelse eller vedtagelse dog senest med, at tariffjerne træder i kraft. Det fremgår videre af bekendtgørelsens § 4, stk. 4, at tariffer, som ikke er anmeldt som foreskrevet i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, er ugyldige. Bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 1, fastsætter i den forbindelse, at en tilsidesættelse af anmeldelsespligten i bekendtgørelsen kan straffes med bøde.

Retsvirkningerne af ugyldighed er ikke beskrevet nærmere i varmemforsyningsloven, denne lovs forarbejder eller i regler udstedt i medfør af denne lov.

Den juridiske litteratur synes at antage, at retsvirkningen af ugyldighed efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, i tilfælde af, at ændrede tariffer ikke er anmeldt eller anmeldes efter det tilsigtede tidspunkt for ikrafttræden, som udgangspunkt bør være, at man falder tilbage på den tidligere korrekt anmeldte tarif. Der kan henvises til bogen: ”Varmeforsyningsloven med kommentarer” af Klavs V. Graversen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplæg, 2004, side 157 ff., og bogen: ”Varmeforsyningsloven med kommentarer” af Pernille Aagaard Truelsen og Bent Ole Gram Mortensen, Forlaget Thomson – Gad Jura, 1. udgave, 1. oplæg, 2003, side 155 ff.

Energiklagenævnet har i sin praksis tidligere haft lejlighed til at udtale sig om retsvirkningen af ugyldighed som følge af manglende eller for sen anmeldelse af tariffer. Nævnet kan navnlig henvise til dets afgørelse af 1. december 2010

(j.nr. 1021-10-5)⁶. I denne sag fandt Energiklagenævnet, at formålet med bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, er, at Energitilsynet som tilsynsmyndighed løbende har det fornødne datagrundlag for dets tilsyn med priser og vilkår for fjernvarmelevering. I sagen var tariffen blevet ti-doblet og først behørigt anmeldt ca. 1 år efter det tilsigtede tidspunkt for ikrafttræden. Energiklagenævnet fandt, at retsvirkningen af ugyldighed efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, under disse omstændigheder burde være, at tarifførhøjelsen først kunne gøres gældende over for varmemforbrugeren fra tidspunktet for behørig anmeldelse.

I den foreliggende sag har E.ON i perioden fra 3. maj 2004 til den 12. marts 2009 6 ud af 8 gange anmeldte sine tariffer efter, at disse var trådt i kraft. E.ON har således ikke overholdt bestemmelsen i § 4, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen, om at tariffer senest skal anmeldes samtidig med, at de træder i kraft. Det var alene i perioderne 1 og 2, at tarifferne blev ændret til ugunst for klager (prisforhøjelse). Den 17. juli 2005 anmeldte E.ON således en prisstigning med virkning fra den 1. juli 2005 på 75 kr. (en stigning på ca. 12,5 pct.), og den 8. oktober 2008 anmeldte E.ON en prisstigning med virkning fra den 1. september 2008 på 205 kr. (en stigning på ca. 25 pct.).

En tarif, der ikke er anmeldt til Energitilsynet, er ugyldig, jf. ovenfor. De tarifændringer, som E.ON ikke har anmeldt rettidigt i perioderne 1 og 2, er derfor som udgangspunkt ugyldige. Efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder finder Energiklagenævnet dog ikke, at retsvirkningen af ugyldighed i medfør af varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, i nærværende sag bør være, at E.ON ikke kan opkræve de forhøjede tariffer, før der er sket behørig anmeldelse. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, der alene er tale om relativ kortere perioder, hvor tarifferne ikke har været anmeldt behørigt efter reglerne, samt at beløbene for disse perioder er forholdsvis små.

Med hensyn til Energitilsynets begrundelse for den påklagede afgørelse bemærker Energiklagenævnet, at bestemmelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, ikke er relevant ved vurdering af, hvilken retsvirkning ugyldighed efter lovens § 21, stk. 3, bør have.

Herefter stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010.

Energiklagenævnet bemærker vejledende, at det efter såvel den tidligere gældende og den nugældende anmeldelsesbekendtgørelse, jf. ovenfor under afsnittet om retsgrundlaget, er bestemt, at tilsidesættelse af anmeldelsespligten efter bekendtgørelsen kan sanktioneres med bødestraf, jf. den nugældende anmeldelsesbekendtgørelses § 6, stk. 1, nr. 1. Uanset at retsvirkningen af

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

SSH –EKN

Side 13 af 14

⁶ Det er redegjort nærmere for afgørelsen under afsnittet "Energiklagenævnets praksis".

ugyldighed efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 3, og anmeldelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 4, efter en konkret vurdering ikke måtte føre til, at tariffen eller tarifførhøjelsen kan gøres gældende over for varmemforbrugere, så bør anmeldelsespligt overholdes af de kollektive varmemforsyningsanlæg m.v.

Ved Energiklagenævnets afgørelse i sagen er der ikke taget stilling til parternes eventuelle civilretlige økonomiske mellemværende.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 12. marts 2010 stadfæstes.

21. december 2010

J.nr 1021-10-10-4

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 20. december 2010.

SSH -EKN

Side 14 af 14

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til § 26 i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. § 26, stk. 4, i lov om varmemforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/Signe Sara Hildebrandt
Fuldmægtig, cand.jur.